

Arrest

nr. 207 737 van 14 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Kameroens staatsburger bent, geboren op 9 januari 1955 te Kumbo.

U bent weduwe en u heeft drie kinderen. Uw zoon, M.K., (CGVS X-) werd op 15 januari 2007 in België erkend als vluchteling.

U baat een eigen zaak uit in Bamenda waar mensen kunnen eten en drinken. U heeft een zeer uitgebreid cliënteel.

Nadat uw zoon het land had verlaten werd u nog twee keer door de politie ondervraagd. De laatste keer was in april 2007. U had verder geen problemen met de overheid.

U vroeg een eerste keer een visum aan om uw zoon te bezoeken in 2015. Uw aanvraag werd echter geweigerd. Vervolgens vroeg u een tweede maal een visum dat u werd toegekend. U ontving een visum geldig van 8 april 2017 tot 22 juli 2017. Op 7 april 2017 nam u het vliegtuig en u arriveerde de volgende dag in België.

Terwijl u in België verbleef vernam u van uw broer dat de politie u tijdens uw afwezigheid zocht in uw zaak. Ze namen uw broer mee voor ondervraging maar lieten hem vervolgens weer vertrekken. Uw broer contacteerde uw zoon om u hiervan op de hoogte te brengen.

Op 4 augustus vroeg u asiel aan bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u de Kameroense autoriteiten vreest omdat ze uw zoon, M.K. via u willen bereiken. Daarom vreest u dat u zal worden aangehouden indien u naar Kameroen zou terugkeren. (zie gehoor CGVS, p 9)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) over het begin van uw problemen niet stroken met de verklaringen die u aflegt bij het CGVS. Zo verklaart u bij de DVZ dat 'de politie sinds **april 2017**' naar uw zaak komt (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 11/09/2017, vraag 5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u echter dat de politie u vanaf mei 2017 zocht en zelfs meer precies op **14 mei** (zie gehoor CGVS, p 8, p 9). **Het is niet aannemelijk en het is een eerste negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dat u niet in staat bent om de start van uw problemen correct in de tijd te situeren.**

Verder kan u helemaal niet aannemelijk maken dat **familieleden in Kameroen een gegronde vrees moeten hebben omwille van activiteiten van hun verwanten in het buitenland**. U verklaart dat u, wanneer u nog in Bamenda was, had gehoord dat er dergelijk arrestaties werden gedaan. Wanneer u wordt gevraagd om wie het ging, zegt u dat u de naam niet kent van de familie. U geeft aan dat u alleen de stam kent; Nkwen. U weet ook niet in welk land de verwant woonde, alleen dat het in Europa was. Initieel weet u bovendien niet wanneer de arrestatie gebeurde maar later verklaarde u dat het in januari 2017 was. (zie gehoor CGVS, p 9-10) **Indien u echter al in Kameroen hoorde dat familieleden van activisten in het buitenland zouden worden gevisieerd door de overheid, is het niet aannemelijk dat u zich ten eerste hierover niet beter informeerde en u bovendien zonder probleem uw zaak kon blijven openhouden**. U verklaarde immers dat u tot op de dag van uw vertrek in uw zaak werkte en dat u sinds 2007 geen problemen heeft gekend met de overheid (zie gehoor CGVS, p 5 en p 10).

Verder verklaart u dat uw broer, J.K. werd verhoord door de Kameroense politie op 14 mei 2017, wanneer u reeds in België verbleef. U legt hierover een handgeschreven brief neer, opgemaakt door uw broer waaruit blijkt dat de politie hem meenam en hem vroeg wie S.K.W.M. is (zie brief in het administratief dossier). Vooreerst is het opmerkelijk dat ze M.K. onder de naam S.K.W.M. zochten, de naam die M.K. op zijn Facebookaccount gebruikt. Verder is het wel zeer vreemd dat de politie, indien ze werkelijk familie van genaamde M. zouden zoeken, de band niet konden leggen dat het hij de neef is van uw broer terwijl ze weten waar u, zijn moeder, zou wonen, aangezien u verklaarde dat ze u tijdens uw afwezigheid bij u thuis hadden gezocht (zie gehoor CGVS, p 8). Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw zoon zich meermaals als **Ka.M.K.** uitgeeft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hierdoor kunnen er ook ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de verklaring van uw broer, dat de politie hem liet gaan omdat zijn naam **Ka.** is in plaats van **K.**

Indien de politie werkelijk op zoek was naar uw zoon of naar een familielid, zoals uw broer aangeeft in zijn brief, is het niet aannemelijk dat uw dochters (zussen van M.K.) nog steeds in Kameroen verblijven en dat ze tot op heden geen problemen hebben met de ordediensten (zie

gehoor CGVS, p 17). Ook uw nicht (de dochter van uw zus) kan ongestoord uw zaak verder zetten (zie gehoor CGVS, p 5). Uit niets blijkt dat de verwanten van aanhangers van de afscheiding in de Diaspora bijgevolg zouden geveiseerd worden door de Kameroense overheid. De brief die u voorlegt van uw broer kan dan ook verkeerdelijk worden gezien als een bewijsstuk daar deze duidelijk werd opgemaakt ter ondersteuning van uw asielrelaas.

Bovendien kan een document slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben wanneer ze door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u beschikte over een internationaal Kameroens paspoort, afgeleverd op 2 juli 2015 door de Kameroense autoriteiten, ondertekend door 'le delegué general à la sûreté nationale'. Dit toont aan dat u op dat moment (in 2015) alvast niet in de (negatieve) belangstelling van de Kameroense autoriteiten stond. Bovendien blijkt uit hetzelfde paspoort dat u, bij uw vertrek uit Kameroen, op 7 april 2017, gecontroleerd werd door de 'sûreté nationale' op de luchthaven van Douala, nochtans een moment waarop, volgens uw verklaringen, andere families (in januari 2017) reeds werden lastiggevallen en mensen reeds werden gecontroleerd ('ze checkten mensen') (zie gehoor CGVS, p. 10, 14). Dat u toen zonder problemen Kameroen kon verlaten, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dat u enkele dagen tot weken later, zonder bijzondere aanleiding, zou gezocht worden door de autoriteiten, fundamenteel aan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u over **zeer weinig informatie beschikt over de politieke activiteiten van uw zoon**, waar u sinds april 2017 bij zou wonen. Wanneer u wordt gevraagd naar zijn activiteiten in België verklaart u dat hij voorzitter is van SCNC in België. Wanneer u wordt gevraagd of hij daarnaast nog activiteiten doet zegt u van wel, maar slaagt u er niet in om dit te concretiseren. U verwijst hiervoor gewoon naar de documenten die u meeheeft en u geeft aan dat u deze moet lezen om te weten wat er precies staat (zie gehoor CGVS, p 15 en 16). U bent als asielzoekster echter verantwoordelijk voor de stukken die u ter onderbouwing van uw relaas bijbrengt zodat aldus van u verwacht mag worden dat u vertrouwd bent met de inhoud van deze stukken. U haalt aan dat u niet zo goed kan lezen (zie gehoor CGVS, p 14), wat niet nalaat dat u zich kan informeren over de inhoud van deze stukken. De vaststelling dat u dat niet gedaan heeft, getuigt van **weinig interesse in de activiteiten van uw zoon en dus in uw zaak die afbreuk doet aan de waarachtigheid van het door u voorgehouden asielrelaas**.

U legt onder meer een brief voor ondertekend door Larry Ayamba, staatssecretaris AGC (Ambazonia Governing Council). Deze brief vertoont een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter daar deze werd opgesteld ten behoeve van u en met het oog op uw asielprocedure. Het onderwerp van deze brief is wonderwel 'proof of activism' (vrije vertaling: bewijs van activisme). U verklaart echter zeer nadrukkelijk dat u **politiek niet actief was in Kameroen** (zie gehoor CGVS, p 9) en dat u in België aan één bijeenkomst zou hebben deelgenomen (zie gehoor CGVS, p 18). De auteur van de brief schrijft echter dat u **een actief lid bent van de strijd binnen de diaspora**. Dit staat echter **haaks op de verklaringen die u heeft afgelegd waardoor er helemaal geen geloof aan kan worden gehecht**. In de brief wordt ook aangegeven dat de Kameroense overheid over foto's beschikt van actieve leden, waaronder u zich zou bevinden, die door agenten van de Kameroense ambassade in België en over heel de wereld worden doorgegeven. Ook hier kan geen geloof aan worden gehecht daar u **helemaal geen actief lid bent binnen de diaspora of in Kameroen**. Bovendien zijn dit bonte beweringen die nergens worden gestaafd.

Uit diezelfde informatie die u voorlegt blijkt bovendien dat het leven op het spel zou staan van iedereen die gelinkt is aan iemand die betrokken is met de (afscheidings)beweging. Echter, zoals reeds werd aangehaald kennen uw familieleden in Kameroen geen problemen met de overheid en kan u over mogelijke problemen van andere familieleden van activisten zelf geen aannemelijke verklaringen afleggen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt uw **Kameroense identiteitskaart** voor, uitgegeven op 26/08/2011 en geldig tot 26/08/2021 met nr 112946782. Verder legt u uw **Kameroens paspoort** voor, uitgegeven op 2/07/2015 en geldig tot

2/07/2020 met nr 0319197 waarin uw visum terug te vinden is, uitgegeven door de Belgische ambassade te Yaounde en geldig van 8/04/2017 tot 22/07/2017. Op geen enkel moment wordt uw identiteit in twijfel getrokken. U legt tevens een **boekingsdocument voor met uw vluchtgegevens**. Hieruit blijkt dat u op 8 april in België bent gearriveerd en dat een terugvlucht was geboekt op 6 juli 2017.

U legt een **brief** voor, opgemaakt op 30/10/2017 door Dr. Larry Ayamba, staatssecretaris van AGC. Deze brief werd reeds uitgebreid besproken. Daarnaast legt u een brief voor, gericht aan dhr Didier Reynders, minister van buitenlandse zaken waarbij de zaak van Mr. Ngyah-Dasi Alfred wordt aangekaart alsook de heersende crisis in Zuid-Kameroen. Deze brief werd opgemaakt op 17 augustus 2017 door Dr. Larry Ayamb en Dr. Lucas Ayaba Cho, commandeur in chief. Deze brief heeft echter geen betrekking op uw persoonlijk relaas.

Vervolgens legt u een lijst van namen voor van Engelstaligen die zouden zijn ontvoerd in Kameroen. Ook hier komt uw naam, of deze van uw zoon niet in voor. U legt vervolgens een artikel voor 'Cameroon's Bishops Warn of Genocide' die de algemene situatie in Zuid-Kameroen aankaart. Het artikel heeft geen betrekking op uw persoonlijk relaas. U legt tevens een verklaring/petitie voor van Southern Cameroons Ambazonia. Ook dit document heeft geen betrekking op uw persoonlijke situatie en heeft dus ook geen bewijskracht mbt uw persoonlijke situatie. U legt ook een afkondiging voor van 'Federal Republic of Ambazonia – the Governing Council'. Ook dit document handelt niet over uw persoonlijke asielaanvraag maar over het herstel van de onafhankelijkheid van de vroegere Britse Trustschap van Zuid-Kameroon. U legt verder een persbericht voor Redhac van 3 oktober 2017. Ook dit document geeft geen dieper inzicht op uw persoonlijke situatie bij terugkeer. Verder legt u een algemeen rapport voor, opgemaakt door Crisis group op 19 oktober 2017 – Cameroun: l'aggravation de la crise anglophone requiert des mesures fortes en krantenartikelen en foto's ivm de situatie in Zuid-Kameroen. Deze documenten doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen gezien deze niet volstaan om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Tot slot legt u nog een USB stick voor met 14 filmpjes. Deze filmpjes handelen evenmin over u of over uw persoonlijke situatie in Kameroen waardoor ze uw asielrelaas niet kunnen ondersteunen. Op 30 oktober 2017 mailt u een scan door van een **handgeschreven brief van uw broer, J.K.** Deze brief werd reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 4 januari 2018 aan dat haar gehoor werd afgenomen in afwezigheid van de vertrouwenspersoon die haar begeleidde. Zij stelt dat dit noodzakelijk was voor haar, nu zij een oudere vrouw is, niet kan lezen, noch schrijven en deze steun dan ook nodig had. Zij wijst erop dat het gehoor tevens in het Engels verliep en stelt dat, hoewel zij Engels begrijpt, haar moedertaal Pidgin is. Verzoekster meent dat grote delen van het gehoor onbetrouwbaar zijn, omdat verzoekster niemand had om op terug te vallen.

Verzoekster wijst erop dat het bewijs dat zij vergezeld werd, is terug te vinden in de nota's van het CGVS, nu de dossierbehandelaar het telefoonnummer van deze vertrouwenspersoon noteerde en deze belde, bij het einde van het gehoor.

Verzoekster stelt dat de wet werd geschonden en dat het gehoor moet worden herdaan. Verzoekster legt uit dat deze vertrouwenspersoon had kunnen aangeven dat verzoekster de interviewer niet voldoende begreep, dat hij eventueel zelf soms als tolk had kunnen fungeren en dat hij haar de nodige houvast had kunnen geven bij de soms moeilijke vragen.

In hoofdorde verzoekt verzoekster dan ook dat het dossier opnieuw naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt gezonden voor een herverhoor.

Waar het CGVS stelt dat verzoekster de datum van de invallen in haar zaak verkeerd zou hebben opgegeven, stelt verzoekster dit nooit te hebben gedaan. Zij geeft aan dat zij in april naar België gekomen is en dat dit de commissaris misschien heeft verward. Zij stelt dat het misschien was door het manke begrip (verzoekster is analfabeet en spreekt Pidgin, geen Engels) dat deze foutieve datum in het dossier is geslopen. Zij legt voorts uit dat haar zoon problemen had in april 2007 en dat deze verwarring het CGVS waarschijnlijk parten heeft gespeeld bij zijn beoordeling.

Verzoekster stelt dat ze nooit politiek actief is geweest in Kameroen, analfabeet is en een klein restaurantje runt. Zij meent dan ook dat het niet duidelijk is waar zij de specifieke kennis zou moeten halen die de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoekt.

Verzoekster benadrukt voorts nooit te hebben vermeld dat *“hij twee soldaten vermoordde, hij was bij incidenten betrokken en wist niet of hij mensen vermoord heeft”*. Zij stelt dit zo te hebben verklaard, maar dat de tolk dit verkeerd heeft begrepen.

Voorts is het verzoekster niet duidelijk wat het CGVS allemaal tracht te bewijzen of af te leiden. Verzoekster stelt dat de heer J.K. is verhoord over het Facebookaccount van de zoon van verzoekster. Zij meent dat er niets vreemds aan is dat hij kon ontkennen dat hij banden had met haar zoon.

Volgens verzoekster blijkt hieruit eerder de onwil van het CGVS om verzoekster een eerlijke kans te geven. Zij stelt dat het CGVS een tunnelvisie had waarbij hij kost wat kost een stok moest vinden om de hond te slaan. Verzoekster meent dat het CGVS het hele interview er op aan legde om aan verzoekster tegenstrijdigheden te ontlokken eerder dan zich met een objectief relaas bezig te houden.

Waar het CGVS stelt dat verzoeksters dochters nog steeds in Kameroen verblijven en er geen problemen kennen, wijst verzoekster erop dat het CGVS vergeet te vermelden dat de dochters van verzoekster ondertussen volwassen vrouwen zijn, met een eigen gezin, die al lang niet meer bij verzoekster inwonen.

Verzoekster stelt dat ze haar paspoort in 2015, lang voor de huidige onlusten, afgeleverd heeft gekregen. Zij wijst erop dat de diensten in Kameroen nog niet zover geautomatiseerd zijn dat elke vertrekkende passagier wordt gescreend en daarenboven kwam de vervolging pas op gang na haar vertrek.

Verzoekster herneemt dat ze altijd heeft verklaard zelf niet politiek actief en bovendien analfabeet te zijn. Zij legt uit dat het slechts naar aanleiding van haar onvermogen en angst om terug te keren is, dat ze enkele malen naar een meeting van de Kameroenese diaspora is gegaan. Verder stelt ze weinig te weten van wat haar zoon op Facebook schrijft (ze is immers analfabeet), noch van wat zich in de kranten afspeelt.

Wat betreft de subsidiaire bescherming stelt verzoekster vast dat het CGVS vermijdt uit te wijden over de situatie van Engelstaligen in Kameroen. Verzoekster stelt dat hij de stukken opsomt die verzoekster neerlegde, doch er niet over uitweidt. Verzoekster stelt dat de stukken aangeven dat de situatie allesbehalve veilig is.

In het verzoekschrift wordt gevraagd *“aldus te oordelen dat geen redenen voorhanden zijn om de erkenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de beslissing te vernietigen. Ondergeschikt, het dossier terug te zenden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor heronderzoek.”*.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 18 mei 2018 legt verweerder de COI Focus *“Cameroun. La crise Anglophone”* van 23 april 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het relaas van verzoekster werd afgenomen in afwezigheid van de vertrouwenspersoon die haar begeleidde en dat het verhoor om deze reden opnieuw dient worden afgenomen. De Raad stelt vast dat de vertrouwenspersoon waar in het verzoekschrift op wordt gedoeld verzoeksters zoon is (gehoorverslag van het CGVS van 16 november 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 2).

Artikel 1/1, 6° van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt als volgt:

“de vertrouwenspersoon: een persoon die door de asielzoeker aangeduid wordt om hem bij te staan tijdens de behandeling van zijn aanvraag, en die beroepshalve gespecialiseerd is in bijstand aan personen of vreemdelingenrecht. Vrijwilligers van een organisatie die gericht is op bijstand aan personen of vreemdelingenrecht, bloedverwanten van de asielzoeker tot en met de derde graad, asielzoekers, en personen die zijn veroordeeld voor feiten gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige kunnen niet worden aangesteld als vertrouwenspersoon”.

Een vertrouwenspersoon is aldus iemand die beroepshalve gespecialiseerd is om de asielzoeker tijdens de asielprocedure bij te staan. Bloedverwanten kunnen niet worden aangesteld als vertrouwenspersonen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft dan ook terecht geoordeeld dat verzoeksters zoon niet kan gezien worden als vertrouwenspersoon.

Dit middel is dan ook niet gegrond.

2.4.2. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat het interview in het Engels verliep terwijl haar moedertaal Pidgin is en dat verzoekster de interviewer onvoldoende begreep, kan de Raad slechts vaststellen dat dit laatste geen grondslag vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar en zichzelf. Zo liet verzoekster op het einde van het gehoor bij het CGVS ondubbelzinnig optekenen: *“Heeft u me alles kunnen vertellen”, “Ik heb zelfs nog dingen toegevoegd.”, “Alle vragen begrepen?”, “Ja”, “U heeft mij ook begrepen?”, “Heel goed [Az lacht]”* (CGVS-verslag, p. 20). Ook in het verzoekschrift licht verzoekster niet concreet toe welke vragen zij onvoldoende begreep en kon beantwoorden, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Evenmin licht verzoekster toe welke elementen die doorslaggevend waren voor de bestreden beslissing, of wat anders ze niet zou kunnen gezegd hebben.

Haar opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd.

2.4.3. Verzoekster verklaarde dat zij de Kameroense autoriteiten vreest omdat ze haar zoon, M.K. via verzoekster willen bereiken. Zij vreest ingeval van terugkeer naar Kameroen te worden aangehouden. De Commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoeksters vrees.

2.4.4. Verzoekster diende in 2015 een eerste visumaanvraag in met de bedoeling haar zoon te bezoeken, wat haar werd geweigerd (CGVS-verslag, p. 7). Ingevolge een tweede visumaanvraag werd verzoekster een visum toegekend, geldig van 8 april 2017 tot 22 juli 2017. Verzoekster vertrok op 7 april 2017 per vliegtuig uit Kameroen en arriveerde de volgende dag in België (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

2.4.5. Tijdens haar gehoor bij het CGVS stelde verzoekster dat de Kameroense autoriteiten haar broer hebben meegenomen op 14 mei 2017, wanneer verzoekster dus reeds in België verbleef, en dat zij de Kameroense overheid sindsdien vreest (CGVS-verslag, p. 9). Ter staving legt verzoekster een door haar broer handgeschreven brief neer, waarin deze stelt dat de politie hem meenam en vroeg wie S.K.W.M. is. Verzoekster legde uit dat ze haar broer ondervroegen *“over mij en mijn zoon. Hij zei dat hij mijn zoon niet kenden. Ze zeiden, ze dragen dezelfde naam maar hij weigerde. Hij zei de naam van mijn zoon is ‘aa’ en hij maar 1 ‘a’. hij zei dat hij geen relatie had met mijn zoon. Dan, ze hadden hem ondervraagd. Ze schreven een document dat hij moest ondertekenen”* (CGVS-verslag, p. 8). Vooreerst kan worden opgemerkt dat de politie beweerdelijk M.K. onder de naam S.K.W.M. zocht, de naam die M.K. op zijn Facebookaccount gebruikt. Verder kan niet worden ingezien dat de politie, indien deze werkelijk familie van genaamde M. zou zoeken, het verband niet kon leggen met de neef van verzoeksters broer terwijl ze wel weet waar verzoekster, zijn moeder, woont. Verzoekster verklaarde immers dat ze haar tijdens haar afwezigheid bij haar thuis hadden gezocht (CGVS-verslag, p. 8). Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat verzoeksters zoon zich meermaals als Ka.M.K. uitgeeft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De verklaring van verzoeksters broer, waarbij deze stelt dat de politie hem liet gaan omdat zijn naam Ka. is in plaats van K., is dan ook niet geloofwaardig. Ook de vaststelling dat verzoekster het document dat haar broer diende te ondertekenen naar aanleiding van zijn gehoor niet neerlegt, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar beweringen. Immers, indien verzoeksters broer een handgeschreven brief kan opstellen en opsturen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij dit officiële document, ter bewijs van zijn gehoor bij de politie, opstuurt.

2.4.6. Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien de politie werkelijk op zoek was naar verzoeksters zoon of een familielid, verzoeksters dochters nog steeds geheel ongemoeid in Kameroen verblijven en dus tot op heden geen problemen hebben met de ordediensten (CGVS-verslag, p. 8, p. 17), alsook dat haar nicht verzoeksters zaak kan verderzetten (CGVS-verslag, p. 5).

Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat haar dochters zelfstandige volwassen vrouwen zijn, die niet meer bij haar inwonen, kan niet worden ingezien waarom de autoriteiten hen om deze reden niet zouden viseren. Immers verzoeksters broer woont ook niet in bij verzoekster en werd beweerdelijk wel meegenomen. Ook kan niet worden ingezien waarom de Kameroense politie een oudere vrouw zonder enig politiek verleden een groter gevaar zouden zien dan de broers en zussen van politieke activisten.

2.4.7. Verzoekster slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat familieleden van dissidenten in Kameroen een gegronde vrees moeten hebben omwille van activiteiten van hun verwanten in het buitenland. Zo verklaarde verzoekster dat, wanneer zij nog in Bamenda was, zij had gehoord dat er dergelijke arrestaties werden gedaan. Verzoekster kan echter niet concretiseren om welke familie het dan ging – zij kende de naam niet van de familie, doch louter hun stam Nkwen – noch in welk land de verwant woonde, doch louter dat het in Europa was (CGVS-verslag, p. 9-10). Bovendien wist verzoekster aanvankelijk niet te vertellen wanneer de arrestatie gebeurde, doch even later verklaarde zij dat het in januari 2017 was (CGVS-verslag, p. 10). In zoverre verzoekster in Kameroen hoorde dat familieleden van activisten in het buitenland zouden worden gevisieerd door de overheid, is het niet aannemelijk dat zij dan niet beter op de hoogte is van deze vermeende arrestaties van andere families, indien zij werkelijk vreesde dat haar hetzelfde zou kunnen overkomen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster zonder probleem haar zaak kon openhouden, dat ze erin werkte tot de dag van haar vertrek en sinds 2007 geen problemen heeft gekend met de overheid tijdens haar verblijf in haar land (CGVS-verslag, p. 5, p. 10). Verzoekster legt ook geen objectieve informatie neer waaruit haar beweringen kunnen blijken.

2.4.8. Verder toont de vaststelling dat verzoekster over een internationaal Kameroens paspoort beschikt, afgeleverd op 2 juli 2015 door de Kameroense autoriteiten, ondertekend door 'le délégué général à la sûreté nationale', aan dat zij op dat moment (in 2015) niet in de negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten stond. Bovendien blijkt uit hetzelfde paspoort dat verzoekster bij haar vertrek uit Kameroen, op 7 april 2007, gecontroleerd werd door de 'sûreté nationale' op de luchthaven van Douala. Verzoekster verklaarde nochtans dat andere families reeds in januari 2017 werden lastiggevallen en mensen reeds werden gecontroleerd ("*ze checkten mensen*", CGVS-verslag, p. 10, p. 14). Het gegeven dat verzoekster op dat moment Kameroen zonder problemen kon verlaten, wijst erop dat verzoekster toen geenszins gehinderd, speciaal gecontroleerd of zelf gewoon in de belangstelling van de overheid stond. Dat verzoekster dan enkele weken later, zonder aanleiding, zou gezocht worden door de autoriteiten komt geheel verzonnen voor.

2.4.9. Verder is verzoekster slechts zeer oppervlakkig bekend met de politieke activiteiten van haar zoon, waar zij sinds april 2017 bij woont. Verzoekster stelt dat haar zoon voorzitter is van SCNC in België en dat hij ook andere activiteiten heeft, maar kan deze niet toelichten. Verzoekster verwijst hiervoor naar de documenten die zij meeheeft en geeft aan dat zij deze moet lezen om te weten wat er precies staat (CGVS-verslag, p. 15, p. 16, "*Waar staat het voor?*" "*Dat weet ik niet. Laat me kijken, dan zal ik het verduidelijken.*" [*az leest document*] "*Wat doet hij in AGC?*" "*dat weet ik niet. ze zeggen hier alles over hem.*").

Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekster geen analfabete is zoals wordt beweerd in het verzoekschrift. Ze heeft tijdens het gehoor gevraagd om het neergelegde document te lezen en heeft aldus het bewijs geleverd van haar kunde. Aldus kan wel degelijk verwacht worden dat voor zover verzoekster documenten voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van haar asielmotieven, het redelijk te verwachten is dat zij vertrouwd is met de inhoud ervan. Dat verzoekster – die wel voldoende kennis en inzicht heeft om in Kameroen zelfstandig zaken te doen - zich niet informeerde naar de inhoud van deze stukken toont slechts verzoeksters desinteresse in de activiteiten van haar zoon aan, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielmotieven.

2.4.10. Wat betreft de brief ondertekend door Larry Ayamba, staatssecretaris AGC (Ambazonia Governing Council), merkt de Raad op dat deze brief geen officieel noch objectief karakter heeft, zodat de bewijswaarde slechts relatief is. Bovendien is de inhoud van de brief tegenstrijdig aan verzoeksters verklaringen. Verzoekster verklaarde namelijk uitdrukkelijk dat zij niet politiek actief was in Kameroen ("*Neen. Maar ik was... ik was voor een korte tijd en dan weigerde ik, ik zei neen.*", CGVS-verslag, p. 9) en dat zij in België aan één bijeenkomst zou hebben deelgenomen (CGVS-verslag, p. 18). In de brief staat echter te lezen dat verzoekster een actief lid is van de strijd binnen de diaspora. Dergelijke incoherenties ondergraven de waarachtigheid van zowel verzoeksters beweringen als de inhoud van deze brief. In de brief wordt ook aangegeven dat de Kameroense overheid over foto's beschikt van actieve leden, waaronder verzoekster zich zou bevinden, die door agenten van de Kameroense ambassade in België en over heel de wereld worden doorgegeven. Ook hier kan geen geloof aan worden gehecht aangezien verzoekster helemaal geen actief lid is binnen de diaspora of in Kameroen. Het komt voor dat deze brief werd opgemaakt voor onderhavige procedure, te meer gezien het onderwerp "*Proof of Activism*" betreft.

2.4.11. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters asielmotieven.

2.4.12. De overige door verzoekster bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie evenmin doen ombuigen. Verzoeksters identiteitskaart en paspoort tonen haar identiteit aan, welke niet in twijfel wordt getrokken. Het boekingsdocument toont slechts verzoeksters vluchtgegevens aan. Deze dragen evenmin bij tot verzoeksters asielrelaas.

Wat betreft de brief, gericht aan minister van buitenlandse zaken Didier Reynders, waarbij de zaak van Mr. Ngyah-Dasi Alfred wordt aangekaart alsook de heersende crisis in Zuid-Kameroen, kan slechts worden opgemerkt dat deze brief geen betrekking heeft op verzoeksters persoonlijk relaas.

Op de lijst van namen van Engelstaligen die zouden zijn ontvoerd in Kameroen komen noch verzoeksters naam, noch de naam van haar zoon voor.

Het artikel "*Cameroon's Bishops Warn of Genocide*" beschrijft de algemene situatie in Zuid-Kameroen en heeft geen betrekking op verzoeksters persoonlijk relaas. Ook de verklaring/petitie van Southern Cameroons Ambazonia, een persbericht voor Redhac van 3 oktober 2017 en de afkondiging voor van 'Federal Republic of Ambazonia – the Governing Council hebben geen betrekking op haar persoonlijke situatie. Verder legt verzoekster een algemeen rapport van "*Crisis group – Cameroun: l'aggravation de la crise anglophone requiert des mesures fortes*" van 19 oktober 2017 en krantenartikelen en foto's in

verband met de situatie in Zuid-Kameroen voor. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.4.13. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van COI Focus "*Cameroun. La crise Anglophone*" van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal neergelegd bij aanvullende nota, en dat gesteund worden op de vele daarin geciteerde publieke informatie en mensenrechtenrapporten -, stelt de Raad immers vast dat Kameroen momenteel wordt getroffen door de Engelstalige crisis. De huidige crisis barstte uit op 11 oktober 2016 met vorderingen van advocaten, onderwijzers en studenten tegen de centrale politiek in Yaoundé. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in *ghost towns* operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal separatistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de *ghost towns* operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het legeren de separatistische militairen. Deze militaire operaties die de separatistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, met name South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken, opgemerkt buiten de regio's South West en North West (COI Focus, p. 32). Bij het sinds oktober gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgesplitst, noch gecommuniceerd. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict (COI Focus, p. 24-25). Dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn om dit, thans nog relatief beperkte conflict, buiten de media te houden. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurige geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in

het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK